

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๒/๒๕๕๖

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์เกี่ยวกับ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ผู้อุทธรณ์

: ผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: ธนาคารอาคารสงเคราะห์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ บร ๐๐๒๗/๑๙๖๑๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงกรรมการผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ ข้อมูลทางทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาและคดีปกครอง จำนวน ๔ ราย ว่ามีหลักทรัพย์หรือ ทรัพย์สินกับธนาคารหรือไม่ เพื่อใช้ในการสืบทรัพย์และบังคับชำระหนี้ต่อไป

ธนาคารอาคารสงเคราะห์มีหนังสือ ที่ กก.ล.๗๔๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็น ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ธนาคารจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยปราศจากความยินยอมเป็น หนังสือจากเจ้าของข้อมูลมีได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ บร ๐๐๒๗/๑๒๔ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๖ ถึง คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ที่มิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า จังหวัดบุรีรัมย์ได้ขอความร่วมมือไปยังส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ในการตรวจสอบข้อมูลทาง ทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาและคดีปกครอง จำนวน ๔ รายเพื่อนำไปใช้ในการสืบทรัพย์และ บังคับชำระหนี้ แต่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คำสั่ง ที่ สค ๒/๒๕๕๖

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิในฐานะหน่วยงานของรัฐ จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๐ หรือไม่ คณะกรรมการฯ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงาน ต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้อง ตรงกับความเป็นจริง ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึง สิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะปกปักรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ใน ความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้ให้สิทธิแก่หน่วยงานของรัฐด้วยกันย่น เรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ ส่วนการขอข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่นไป ตามระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมของราชการหรือตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็น ผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ได้ยื่นคำขอในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงมิใช่ผู้ทรง สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะ พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

คำสั่ง ที่ สค ๒/๒๕๕๖

นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ